

Systemy kryptograficzne

Zarządzanie kluczami

Plan

1. PKI
2. Web Browser i PKI
3. Openssl s_client
4. PGP

PKI

PKI – Public Key Infrastructure:

- CA – *Certification Authority* – urząd certyfikacji – wystawia certyfikaty.
- RA – *Registration Authority* – urząd rejestracji – zbiera wnioski o wydanie certyfikatu, weryfikuje tożsamość subskrybentów.

PKI

PKI wykorzystuje wiele różnych formatów plików w celu przechowywania kluczy i certyfikatów. Poniżej przedstawiam niektóre z najczęściej stosowanych formatów wraz z ich rozszerzeniami plików:

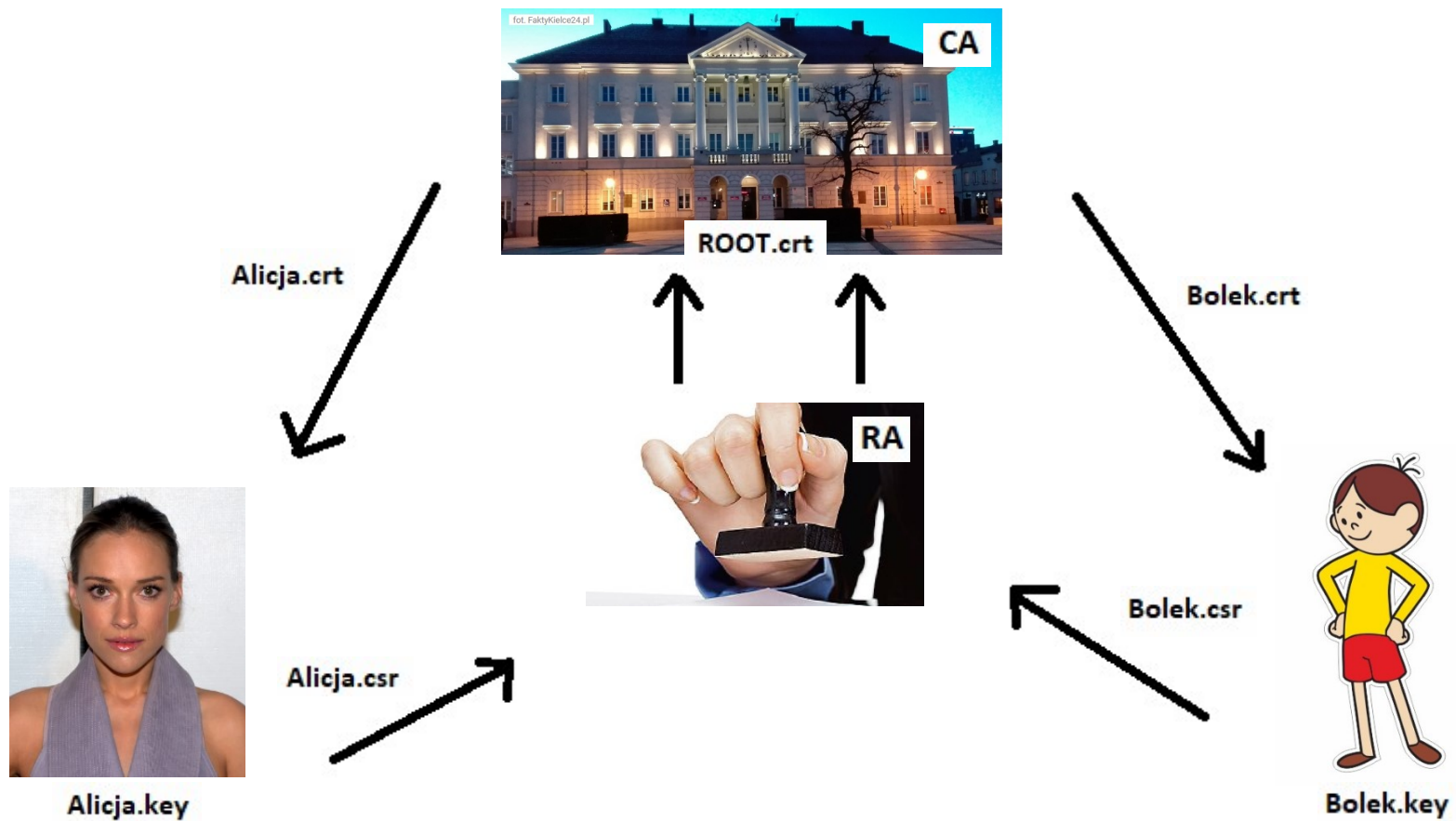
- PEM (Privacy Enhanced Mail) - format tekstowy, często używany do przechowywania kluczy i certyfikatów, rozszerzenie pliku: ".pem", ".key", ".crt", ".cer", ".csr".
- DER (Distinguished Encoding Rules) - format binarny, często używany do przechowywania certyfikatów, rozszerzenie pliku: ".der", ".cer".

X.509

X.509 to standard definiujący format certyfikatów używanych w infrastrukturze klucza publicznego (PKI).

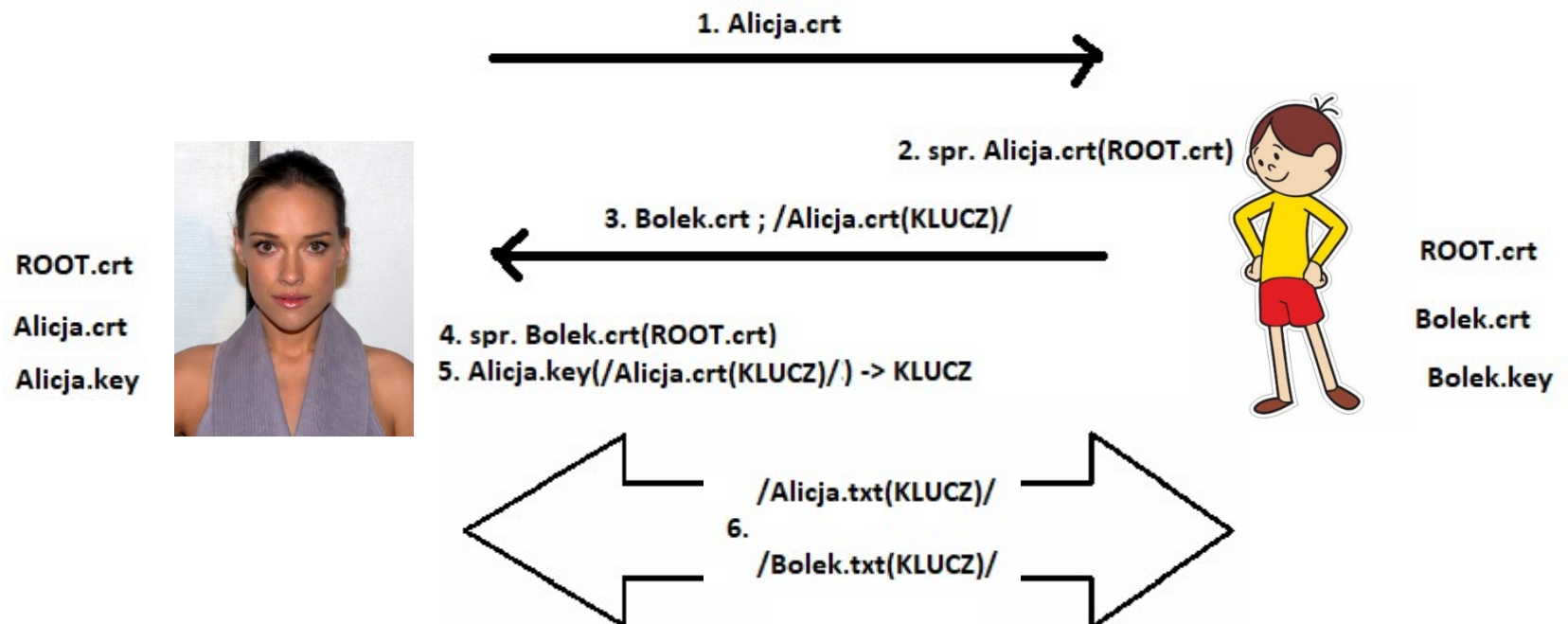
Certyfikaty X.509 są używane do potwierdzania tożsamości użytkowników, serwerów i innych jednostek w sieci. Każdy certyfikat X.509 zawiera publiczny klucz kryptograficzny, informacje o podmiocie (takie jak nazwa i adres e-mail) oraz podpis cyfrowy wydawcy certyfikatu.

PKI

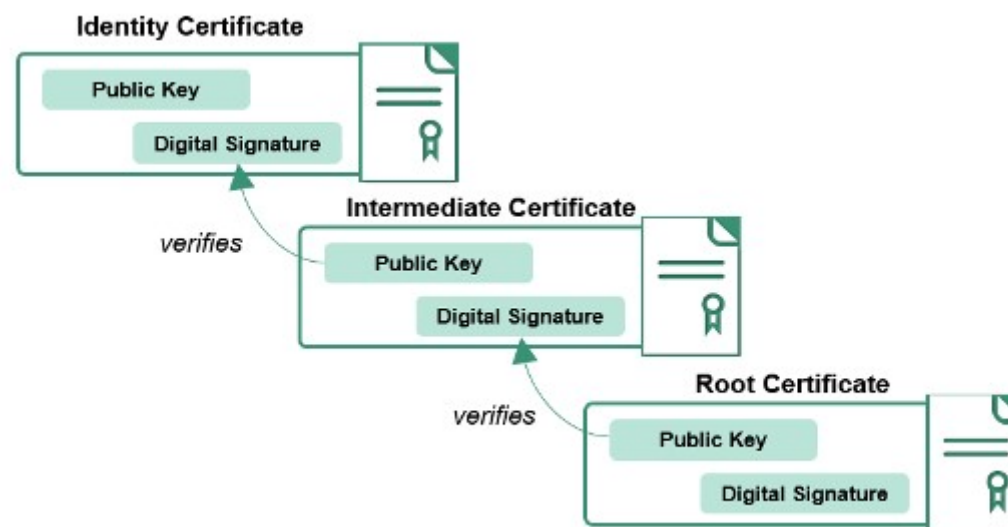
PKI

ozn. /szyfrogram/

PKI - przeglądarki

Przeglądarki internetowe korzystają z certyfikatów, aby potwierdzić tożsamość witryn internetowych i zapewnić bezpieczne połączenia z serwerami internetowymi.

PKI

W systemach opartych na Unix (takich jak Linux i macOS), magazyn certyfikatów znajduje się w katalogu `/etc/ssl/certs`.

Windows:

Naciśnij przycisk "Start" i wpisz "mmc.exe" w polu wyszukiwania.

Kliknij prawym przyciskiem myszy na wynik wyszukiwania "mmc.exe" i wybierz "Uruchom jako administrator".

Kliknij menu "Plik" i wybierz "Dodaj/Usuń snap-in".

Wybierz "Menedżer certyfikatów" z listy dostępnych snap-inów i kliknij przycisk "Dodaj".

Wybierz "Konto komputera" i kliknij przycisk "Dalej".

Kliknij "Zakończ" i następnie "OK".

W sekcji "Certificate" wybierz folder "Trusted Root Certification Authorities", aby wyświetlić przechowywane tam certyfikaty roota.

PKI

Przeglądarki internetowe sprawdzają certyfikaty aż do certyfikatu roota, aby potwierdzić tożsamość witryny internetowej i zapewnić bezpieczne połączenie z serwerem internetowym.

Kiedy użytkownik łączy się z witryną internetową przez protokół HTTPS, serwer internetowy przesyła certyfikat SSL (Secure Sockets Layer) lub TLS (Transport Layer Security), który zawiera informacje o tożsamości witryny oraz klucz publiczny, który jest używany do szyfrowania przesyłanych danych. Przeglądarka internetowa weryfikuje ten certyfikat, aby upewnić się, że połączenie jest bezpieczne i że użytkownik łączy się z prawdziwą witryną internetową, a nie z fałszywą stroną stworzoną przez cyberprzestępców.

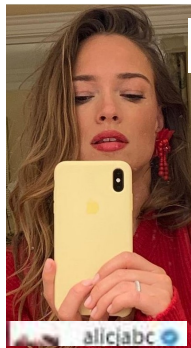
W procesie weryfikacji certyfikatu przeglądarka sprawdza, czy certyfikat jest ważny i został wydany przez zaufaną instytucję certyfikującą. Przeglądarka następnie łączy się z serwerami certyfikatów, aby zweryfikować podpis cyfrowy certyfikatu, aż do momentu, gdy zostanie odnaleziony certyfikat roota, który jest już uwierzytelniony i zaufany przez przeglądarkę. Jeśli certyfikat roota jest ważny i znajduje się na liście zaufanych certyfikatów przeglądarki, przeglądarka zaakceptuje połączenie i wyświetli witrynę internetową jako bezpieczną.

PKI

1. Użytkownik wpisuje adres URL witryny internetowej z protokołem HTTPS (np. <https://www.przykladowawitryna.com>) w pasku adresu przeglądarki i naciska Enter.
2. Przeglądarka nawiązuje połączenie z serwerem internetowym, który hostuje witrynę internetową, poprzez wysłanie żądania HTTP GET.
3. Serwer internetowy odpowiada, przysyłając certyfikat SSL lub TLS, który zawiera informacje o tożsamości witryny oraz klucz publiczny, który jest używany do szyfrowania przesyłanych danych.
4. Przeglądarka weryfikuje certyfikat SSL lub TLS, aby upewnić się, że połączenie jest bezpieczne i że użytkownik łączy się z prawdziwą witryną internetową, a nie z fałszywą stroną stworzoną przez cyberprzestępców.
5. Przeglądarka sprawdza, czy certyfikat jest ważny i został wydany przez zaufaną instytucję certyfikującą.
6. Przeglądarka łączy się z serwerami certyfikatów, aby zweryfikować podpis cyfrowy certyfikatu, aż do momentu, gdy zostanie odnaleziony certyfikat roota, który jest już uwierzytelniony i zaufany przez przeglądarkę.
7. Jeśli certyfikat roota jest ważny i znajduje się na liście zaufanych certyfikatów przeglądarki, przeglądarka zaakceptuje połączenie i wyświetli witrynę internetową jako bezpieczną.
8. Przeglądarka generuje klucz symetryczny, który jest używany do szyfrowania i deszyfrowania przesyłanych danych.
9. Przeglądarka szyfruje klucz symetryczny przy użyciu klucza publicznego, który został przesłany wraz z certyfikatem SSL lub TLS przez serwer internetowy.
10. Przeglądarka przesyła zaszyfrowany klucz symetryczny do serwera internetowego.
Serwer internetowy deszyfruje klucz symetryczny przy użyciu swojego klucza prywatnego, który jest związany z certyfikatem SSL lub TLS.
11. Po nawiązaniu bezpiecznego połączenia między przeglądarką a serwerem internetowym, wszystkie dane przesyłane między nimi są szyfrowane przy użyciu klucza symetrycznego (AES, 3DES itp), który jest unikalny dla każdego połączenia i jest używany do ochrony danych przed przechwyceniem i odczytem przez osoby trzecie.
12. Przeglądarka wyświetla witrynę internetową z zielonym zamkniętym kłódką na pasku adresu, co oznacza, że połączenie jest bezpieczne i dane są szyfrowane.

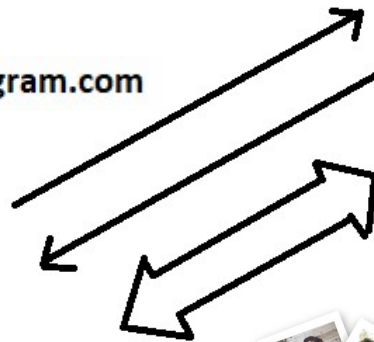
PKI

ROOT.crt

instagram.com

SSL/TLS(instagram.crt)

Odczyt certyfikatu

The `s_client` command implements a generic SSL/TLS client which connects to a remote host using SSL/TLS. It is a very useful diagnostic tool for SSL servers.

```
openssl s_client -showcerts -connect example.com:443 </dev/null
```

```
openssl s_client -connect example.com:443 </dev/null >temp.pem
```

```
openssl x509 -in temp.pem -noout -text
```

Weryfikacja certyfikatu

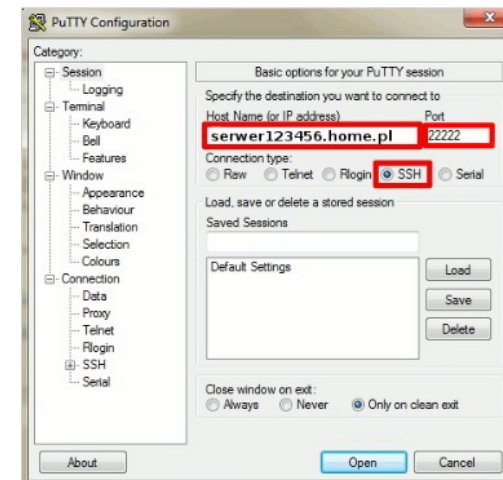
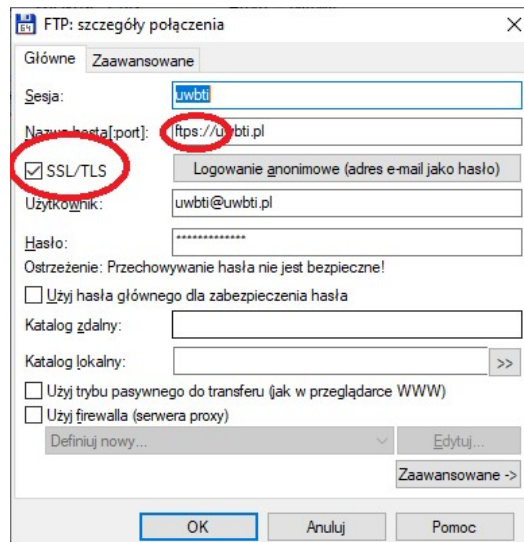
```
openssl s_client -connect example.com:443 -showcerts </dev/null > exmpl_chain.pem
```

```
cat exmpl_chain.pem
```

```
openssl verify -CAfile exmpl_chain.pem /etc/ssl/certs/DigiCert_Global_Root_G2.pem
```

Wireshark

ftp do uwbti.pl:
ftp -p
open uwbti.pl
...

POCZTA

Czy wiecie, że administrator serwera pocztowego MOŻE wiedzieć co piszecie w mailach?

• (Fot. 123RF) wyborcza.pl

PGP

PGP (Pretty Good Privacy)

wykorzystuje szyfrowanie symetryczne do szyfrowania treści wiadomości oraz szyfrowanie asymetryczne do szyfrowania klucza symetrycznego, który jest używany do szyfrowania treści wiadomości.

Szyfrowanie treści e-maila rozpoczyna się od wygenerowania losowego klucza symetrycznego, który jest używany do szyfrowania treści wiadomości. Następnie klucz symetryczny jest szyfrowany przy użyciu klucza publicznego odbiorcy, który jest pobierany z serwera kluczy lub z pierścienia kluczy na komputerze nadawcy. Zaszyfrowany klucz symetryczny jest dołączany do wiadomości e-mail jako tzw. "klucz sesji".

Odbiorca wiadomości pobiera zaszyfrowaną treść e-maila wraz z kluczem sesji. Następnie odbiorca używa swojego klucza prywatnego do odszyfrowania klucza sesji, a następnie używa odszyfrowanego klucza do odszyfrowania treści wiadomości.

PGP

```
man gpg  
gpg -h  
gpg --delete-secret-keys --all
```

```
gpg --import Bolek.asc
```

```
nano message.txt
```

```
gpg --encrypt --recipient bolelek@bolelek.pl message.txt
```

```
gpg --gen-key
```

```
gpg --export -o Bolek.asc Bolek
```

```
gpg --decrypt message.txt.gpg
```

PGP - examples

- `gpg -se -r Bob file`
- sign and encrypt for user Bob
- `gpg --clear-sign file`
- make a cleartext signature
- `gpg -sb file`
- make a detached signature
- `gpg -u 0x12345678 -sb file`
- make a detached signature with the key 0x12345678
- `gpg --list-keys user_ID`
- show keys
- `gpg --fingerprint user_ID`
- show fingerprint
- `gpg --verify pgpfile`
- `gpg --verify sigfile [datafile]`
- Verify the signature of the file but do not output the data unless requested. The second form is used for detached signatures, where sigfile is the detached signature (either ASCII armored or binary) and datafile are the signed data; if this is not given, the name of the file holding the signed data is constructed by cutting off the extension (".asc" or ".sig") of sigfile or by asking the user for the filename. If the option `--output` is also used the signed data is written to the file specified by that option; use `-` to write the signed data to stdout.

Systemy kryptograficzne

Zarządzanie kluczami

THE END